

Sygn. akt IV U 770/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2013r.

Sąd Okręgowy we Włocławku IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Małgorzata Paździerska

Protokolant: sekr. sądowy Violetta Wysocka Adryan

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2013r. we Włocławku na rozprawie

sprawy **R. G.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.**

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

na skutek odwołania R. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 24 lipca 2012r. znak: (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy R. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 08 maja 2012r. do dnia 08 maja 2013r.;

II. stwierdza odpowiedzialność pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt IV U 770/12

UZASADNIENIE

Wnioskodawca R. G. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 24 lipca 2012 roku odmawiającej przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Wnioskodawca podniósł, że w jego ocenie lekarz orzecznik ZUS nie wziął pod uwagę wszystkich przedłożonych dokumentów. Nadmienił, że stracił trzy palce prawej, ręki a z zawodu jest stolarzem. W tym momencie jest bez pracy, a tym samym bez środków do życia.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. podtrzymał zaskarżoną decyzję i wniósł o oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu powyższego pozwany organ rentowy podniósł, że wnioskodawca orzeczeniem Lekarza Orzecznika i Komisji Lekarskiej nie został uznany za osobę niezdolną do pracy z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Wniosek o świadczenie złożył 08.05.2012r.

Organ rentowy powołał się na art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009r., Nr 167, poz. 1322 ze zm.).

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

J. G.urodzony dnia (...). z zawodu jest stolarzem. W dniu 28 stycznia 2010r. w trakcie odbywania praktycznej nauki zawodu doznał urazu skutkującego amputacją palców III-IV-V dłoni prawej na wysokości 1/2 dłoni paliczek podstawowych z upośledzeniem funkcji i siły chwytu u osoby praworęcznej.

Okoliczność bezsporna.

W dniu 8 maja 2012r. J. G. złożył wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 13 czerwca 2012r. uznano, że wnioskodawca nie jest osobą niezdolną do pracy. Na skutek wniesionego sprzeciwu wnioskodawca został poddany badaniu przez Komisję Lekarską ZUS, która orzeczeniem z dnia 10 lipca 2012r. uznała, że u R. G. brak jest niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Wobec powyższego decyzją z dnia 24 lipca 2012r. odmówiono wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Dowód: wniosek k. 1 akt rentowych, orzeczenie lekarza orzecznika ZUS k. 19, orzeczenie Komisji Lekarskiej k. 24, decyzja k.35 akt rentowych.

R. G. na skutek przebytego urazu dłoni prawej-wiodącej prowadzącego do amputacji palców III-IV-V na wysokości paliczek podstawowych doznał upośledzenia podstawowej funkcji ręki, jaką jest chwytanie przedmiotów i manipulacja nimi co tym samym czyni go osobą częściowo niezdolną do pracy zarobkowej zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji od dnia 8 maja 2012r. do dnia 8 maja 2013r.

Dowód: opinie biegłych k. 21-22, k.50-51 akt sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy przede wszystkim w postaci akt Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i zawartej w nich dokumentacji medycznej, dokumentacji lekarskiej, decyzji organu rentowego jak i innych dokumentów zgromadzonych przed organem rentowym, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron procesu. Ustalenia dotyczące stanu zdrowia wnioskodawcy Sąd poczynił na podstawie opinii z dnia 5 grudnia 2012r. i częściowo opinii z dnia 14 marca 2013r., których analiza nastąpi w dalszej części rozważań.

Zasadniczy spór w toku procesu sprowadzał się do oceny czy wnioskodawca jest osobą niezdolną do pracy i czy niezdolność ta pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 28 stycznia 2010r. Celem ustalenia powyższego Sąd Okręgowy dwukrotnie dopuszczał dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych internisty, ortopedy oraz specjalisty medycyny pracy.

W opiniach z dnia 5 grudnia 2012r. i 14 marca 2013r. biegli na podstawie analizy dokumentacji medycznej akt sprawy, badania podmiotowego i przedmiotowego rozpoznali u wnioskodawcy amputację pourazową palców III-IV-V dłoni prawej na wysokości 1/2 paliczek podstawowych z upośledzeniem funkcji i siły chwytu u osoby praworęcznej. W ocenie biegłych w wyniku tego urazu doszło do upośledzenia podstawowej funkcji ręki, jaką jest chwytanie przedmiotów i manipulacja nimi. W następstwie urazu zaburzeniu uległy trzy elementy ułatwiające codzienne prace kończyny górnej, takie jak jakość chwytu, wartość chwytu oraz możliwości manipulacyjne. Biegli podkreślili, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy zarobkowej zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami od dnia 08.05.2012r. do 08.05.2013r. Orzeczona niezdolność pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy jakiemu wnioskodawca uległ 28.01.2010r.

W cenie Sądu Rozpoznającego dopuszczone w toku postępowania opinie biegłych sądowych są pełne, rzetelne i kompletne. Zostały one sporządzone przez biegłych lekarzy specjalistów w zakresie schorzenia na jakie cierpi wnioskodawca. Sąd w pełni podzielił wnioski z nich płynące i na nich opierał swoje ustalenia w sprawie co do stanu zdrowia ubezpieczonego. Nadmienić należy, że w toku postępowania Sąd aż dwukrotnie dopuszczał dowód z opinii biegłych zaś wszystkie wnioski zaprezentowane w analizowanych opiniach są tożsame. Uwzględnione opinie w sposób wyczerpujący wskazują na czym polega niezdolność wnioskodawcy i jaki okres jest niezbędny do podjęcia przez niego zatrudnienia. Na poczynioną przez Sąd ocenę nie miała wpływu podnoszona przez organ rentowy okoliczność ukończenia przez wnioskodawcę szkoły albowiem ocena niezdolności do pracy przebiega według przesłanek określonych w art. 12 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, i tak zgodnie z dyspozycją powołanego przepisu częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Jak zaś wynika spójnie z dwóch przeprowadzonych w ramach postępowania dowodowego opinii wnioskodawca jest niezdolny do pracy w zawodzie wyuczonym stolarza, gdzie wymagana jest pełna sprawność psychoruchowa, a w szczególności sprawność kończyn górnych i obsługa maszyn w ruchu.

Również zarzucenie niemerytoryczności opinii biegłego z medycyny pracy nie rzutowała na jej przydatność dla sprawy. Wyartykułowania bowiem wymaga, że Sąd I Instancji nie uwzględnił przedłożonej opinii w zakresie w jakim odnosi się ona do wymogu orzeczenia względem odwołującego renty szkoleniowej i jej czasookresu, co tym samym czyni podniesione zastrzeżenie niezasadnym. Sąd Okręgowy nie kwestionuje okoliczności, iż z uwagi na młody wiek ubezpieczonego celem jego aktywizacji na rynku pracy winien on przejść stosowane przekwalifikowanie, jednakże na obecnym etapie postępowania sądowego należy pamiętać, że sugerowana przez biegłego renta szkoleniowa winna służyć finansowemu zabezpieczeniu wnioskodawcy na czas zdobywania nowych kwalifikacji (nowego zawodu). Biorąc zatem pod uwagę cel renty szkoleniowej, za co najmniej wątpliwe należałoby uznać przyznanie do niej prawa za okres poprzedzający datę wyrokowania, gdyż oczywiście jest, że świadczenie, którego społecznym przeznaczeniem jest umożliwienie w przyszłości osobie niezdolnej do pracy w dotychczasowym zawodzie przekwalifikowanie się i uzyskanie nowych kwalifikacji zawodowych, nie spełniałoby wówczas swojej funkcji. Ponadto należy mieć na uwadze także i to, że podstawowy okres, na jaki przyznawana jest renta szkoleniowa, to 6 miesięcy. Za oczywiście niedopuszczalne należałoby zatem uznać przyznanie prawa do renty szkoleniowej wstecz, na okres dłuższy niż 6 miesięcy (contra legem - art. 60 ust. 3).

Ustosunkowując się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z medycyny pracy Sąd Okręgowy nie uwzględnił zgłoszonego wniosku. Pomijając zgłoszony wniosek Sąd miał na uwadze okoliczność, iż w sporządzonych opiniach biegli w sposób wyczerpujący udzielili odpowiedzi na zakreśloną przez Sąd meriti tezę dowodową. Mając na uwadze, że kwestie sporne sprawy zostały wyjaśnione w związku z czym nie było potrzeby prowadzenia dalszego postępowania dowodowego, które narażałoby Skarb Państwa na dodatkowe koszty. Jak wynika z treści art. 286 k.p.c. opinii dodatkowego biegłego można żądać jedynie „w razie potrzeby”. Wskazana potrzeba nie może być tylko wynikiem niezadowolenia strony z niekorzystnego dla niej wydzwieku konkluzji opinii, lecz być umotywowana konkretnymi uwagami i argumentami podważającymi jej miarodajność. W przeciwnym bowiem razie Sąd byłby zobligowany do powoływania kolejnych biegłych dopóty, dopóki nie złożona zostałaby opinia w pełni zadawalająca stronę przeciwną, co jest niedopuszczalne (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12.02.2003r., V CKN 1622/00, LEX nr 141384; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10.01.2002r., II CKN 639/99, LEX nr 53135).

Reasumując poczynione rozważania Sąd Okręgowy przyznał rację stanowisku prezentowanemu w toku procesu przez wnioskodawcę, który podnosił, iż spełnia warunki do pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy w związku w wypadkiem przy pracy.

Za przyjęciem zapatrywania pozwanego przemawiał w szczególności przepis art. 6 ust.1 pkt 6 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. 2009 nr 167 poz. 1322 ze zm.). Zgodnie z tym przepisem prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy w skutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Ponieważ Sąd w pełni podzielił wnioski płynące ze sporządzonych w sprawie opinii tym samym uznał, że wnioskodawca spełnia warunku do przyznania mu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

W tym stanie rzeczy Sąd działając na podstawie powołanych przepisów w oparciu o art. 477¹⁴§ 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 8 maja 2012r. (tj. od dnia złożenia wniosku o przedmiotowe świadczenie) do dnia 8 maja 2013r. (daty wskazanej przez biegłych).

Konsekwencją poczynionych przez Sąd ustaleń było stwierdzenie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji w myśl art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Podkreślenia bowiem wymaga, że przesłanki jakie legły u podstaw przyznania wnioskodawcy przedmiotowego świadczenia były znane organowi rentowemu już na etapie wydania zaskarżonej decyzji.